

čas pesmice pel, po svoje, kakor je vedil in znal, in s šibo, ki jo je deržal v roci, je delal čudne podobe v zrak. — Kar zašumi nekaj zadej za njim. Plašen se ozre in vidi moža iz germovja stopivšega, ki se mu je bližal. Mož je bil čudne postave, kakoršne še pastir ni nikoli vidil, kteremu se je zdelo, da je bil mož po stegnih vès luskinjast. Deček je ostermel, ko ga ptujec popraša, kje da je černo jezero. — Ptujec to vidši pravi: Nikar se me ne boj, nič hudega ti ne bom storil; le pokaži mi tje! Tam stanuje namreč povodni mož, kateri je nekega dne k meni v uno jezero na Prapotno *) prišel in ker mene ravno ni bilo doma, mi je ženo zapeljal. Zato sem prišel gori in se hočem nad njim maševati. — Pastir ustane in skuša terdno stopati, akoravno so se mu od strahu hlačice tresle, in pelje moža skoz germovje k črnemu jezeru. Mož mu reče: „Tù grem zdaj pod vodo, da se bom bojeval s tèm tù notri. Počakaj in glej v vodo. Ako pridejo bele pene verh vode, je to znamenje, da sem jez premagal, in le počakaj, bogato te bom obdaril; pridejo pa rudeče, je pa znamenje, da me je uni užugal. In ko bi se to zgodilo, pa beži, da se ti kaj hujšega ne primeri.“ — Ko je mož to rekel, se je spustil na glavo v vodo, in pastir je čakal strahotno, kaj se bo zgodilo. —

Dolgo je čakal. Kar na enkrat prišumé kervave pene verh vode, in deček je tekkel, kar je mogel k svoji čedi in jo hitro gnal domú, in še zmiraj trepetaje je domá pri večerji pripovedoval, kaj je doživel za Ratitovcom pri črnem jezeru. Tušek.

Drobtinice

iz Jakob Sajovec-ovega rokopisa istriško-vlaškega slovnika.

Možka in ženska obleka.

ist. vlaško. slov.

ist. vlaško.-slov.

Batúnu, gumba (knof).	Postolelé, šolni (čevlji).
Berhánu, kikla.	Roba, obleka.
Bičvilé, nogovice.	Rošniku, žensko ovijalo po glavi.
Bragešilé, hlače.	
Facólu de nas, nosna ruta.	Sablja, sablja.
Facólu dupa gut, vratna ruta.	Sukna, sukno.
Keméša, srajca.	Škornjelé, škornje.
Krilášu, klobuk.	Špirúnu, šporne.
Kurétu, lajbeč.	Tabáru, plajš.
Lumbria, dežnik.	Urekína, ušnica.
Mereká, rokav.	Urelé, ura.
Merlicé, krajci (Spitzen).	Vitica, perstan.
Penza, platno.	Žepu, žep.

(Dalje sledí.)

Novičar iz raznih krajev.

Dunajski časnik „Oest. Zeit.“ pravi, da po posebnem cesarskem ukazu, se ima vožnja po železnici iz Ljubljane v Terst vpervič poskusiti 15. dan tega mesca, navadna vsakdanja vožnja pa začeti 25. julija (malega serpana), pri kateri priložnosti se bojo tudi Cesar v Terst peljali. — Ko so Cesar unidan dovoljenje za napravo železnice od Zidanega mosta v Sisek podpisali, so ukazali svojemu svetovavstvu in ministerstvu, naj bi resno prevdarilo: ali bi, gledé na sedanje dнарne stiske, ne bilo prav, da bi se za nekoliko časa ne dovoljevale več take započetja, ktere z izdanimi akcijami nabirajo dнар za svoje naprave in ga tako preveč odtegujejo drugim potrebam. — Večkrat omenjena barka „Novara“, ktera bo v

kupčijskih in znanstvenih opravih jadrara okoli sveta, je v četrtek odrinila iz Tersta; oskerbljena je s 30 kanonami in 351 vojaki; poveljnik je kapitan Bernard žl. Wüllerstorff-Urbair; spremlja jo 5 učenih mož, en malar in en vertnar. Pred odhodom se je na ti barki nesreča pripetila, da je nek mlad mornar z jambora padel naravnost na bajonét spodej stoječega vojaka; nataknil se je tako na bajonét, da je v malo minutah umerl. Čeravno so mornarji zlo obžalovali to nesrečo, jim je vendar znamenje srečnega potovanja, ker po stari mornarski vraži bojo sedaj vsi drugi srečni, ker je enega izmed njih nesreča požerla! Vidi se iz tega, da vraža in babjoverstvo sega tudi čez morje. — Žalostna novica se je te dni iz Laškega na Dunaj telegrafirala, da se je ondi svilnih červi čev spet huda bolezen lotila. — Romarji v Jeruzalem so veliki pondelj srečni in zdravi v Jeruzalem prišli; velikonočni pondelj pa se odtod spet dalje na pot podali. — Lanskega leta je na gimnazijah našega cesarstva učilo 1511 svetnih, 1572 pa duhovnih učnikov; vodjev je bilo 90 svetnih, 180 pa duhovnih; med duhovnimi učniki je bilo 700 svetnih duhovnov, vsi ostali so bili menihi, in sicer 202 pijaristov, 181 benediktinov, 86 premonstratenzov, 83 frančiškanov, 54 cisterciencov, 31 jezuitov, 26 minoritov, 28 augustinov, 8 kapucinov. — Iz Pariza se piše, da v 8 dnéh bi utegnili švajcarsko-pruska pravda končana biti. — Francozka vlada z nevoljo zvéda, da moldavo-vlaške oblasti zlo nasprotovajo zedinjenju teh dežel; celó nič se tedaj še ne vé, kaj bode obveljalo. — Sliši se, da angleška vlada se hoče celó do več nemških vlad obrniti, naj bi ji dovolile, v njih deželah prostovoljcev za vojsko zoper Kitajce nabirati. Vlada severne Amerike v ti vojski ne bo na nobeno stran pomagala. — Iz Napolitanskega se spet sliši od takih stisk, da avstrijski, rusovski in pruski poročniki nek hočejo to deželo zapustiti, da bi ne utegnil kdo misliti, da jim je to početje ondašnje vlade po volji. — Vsi francoski časniki govore sedaj le od rusovskega velikéga kneza Konstantina; 6. dan t. m. bo v Parizu, njemu na čast, velika skupšina vojakov in sicer 50.000 mož mnogo-verstnih kerdel. — Po tridnevnem tihem bivanju na Dunaji je črnogorski knez Danilo s svojo ženo in svojim spremstvom 30. aprila Dunaj zapustil in se po železnici čez Terst domú podal; nikjer drugod ni bil kakor pri ministru vnanjih oprav. — V Terstu se iz poslednje vojske v Krimu na prodaj ponuja 15000 centov razbitih železnih kanon, bomb in kugel. Ta sedaj razbita šara koliko milijonov dнарja je koštala — in koliko kerví je bilo po nji prelite!

Zdravice národne istriške.

Sam.

Ja sam popil ovu kupicu,
I napil jesam na zdravicu
Mojemu dragemu pajdašu.

Skup.

Neka živu dragi ljudi,
Kako bližni tako i drugi.
Roditelji, prijatelji¹⁾
I susedi naši!

Istrijani stari naši
Bog ih poživi,
Koji jesu serca naša
Razveselili
Prijatelju pij do kaplje
Tvoju kupicu²⁾
Evo vidite I: pijanca,
Ki pije iz lonca³⁾
Brez svakoga konca!

¹⁾ Se ponavlja, dokler on ne spi; ²⁾ dokler pije; ³⁾ majolike.

Pogovori vredništva. Gosp. Jv. T. n. D.: Prosim, da me obiščete na D. — Gosp. D. T. v M.: Nymphaea alba in lutea se sploh pravi pljučnik beli in žolti.

*) Mogoče, da je bilo res njega dni jezero na Prapotni, in da je bila cela Selska dolina nekđaj pod vodo, preden je Sora si zdolbila pot skoz soteškino skalovje. Pa tudi pripovedujejo, da je bila nekđaj cela Poljanska dolina pod vodo, in da so pri Polenškovih hrastih pod Javorjem takrat čolne privezovali. Pis.